

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Institvtio De Salvtari Poenitentia Peccatoris

Viexmont, Claude de

Coloniae Agr., 1725

VD18 1361598X

Cap. IV. Quòd conuerso Dominus non negat veniam, qui etiam auersum
inuitat ad conuersionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50113)

QVOD CONVERSO DOMI-
NVS NON NEGAT VENIAM, QVI
ETIAM AVERSVM INVITAT AD
CONVERSIONEM.

CAP. IV.

AT dixeris, Considero quanta inter Deum
& me est differentia, & quòd ab eius
oculis propter mea excludor demerita.
Et idcirco desperans impetrare, existimansque
me indignum ad eum venire, non audeo ocu-
los ad eum eleuare. R. Deus, frater charissi-
me, cuius natura bonitas, cui familiaris suaui-
tas: totus clemens est & pius, magisque ad
misericordiam quàm ad vindictam pronus: di-
ues est in misericordia, & munificus in gratia.
Ei proprium est misereri semper & parcere,
ideoque contrito corde misericordiam petenti,
non potest denegare: nullum pœnitentem de-
spicit, nisi qui petere dubitauit: Nullus in eo
sperauit & confusus est, nullus in tempore op-
portuno veniam petiuit, & repulsam passus est.
Si Deus peccatores non audiret, frustra publi-
canus dixisset, Deus, propitius esto mihi pec-
catori, nec ex ista oratione meruisset iustificari.
Ne punire peccatores debeat, rogari vult ipse,
qui iudicat: vult veniam precibus à se exigì,
qui quantum meremur, non vult irasci: vult
placari precibus, qui scit, quòd portari non po-
test iratus. Ipse sibi testis est, quia inuocanti-
bus misereri desiderat, qui ad se inuocandum
nos prouocat. Inuoca me (inquit) in die tri-
bulationis tuæ, & eripiam te & magnificabis

Deus totus
misericors.

Deus multo
plus ad mi-
sericordiam,
quàm ad
vindictam
pronus.

Peccatores
Deus exau-
dit.

Lucæ 18.

Rogari
vult Domi-
nus.

Psal. 49.

O s

me.

Matth. 7.

Simile.

Homo ad
Dei ima-
ginem crea-
tus.

Christus mi-
tis homini-
bus.

Deus plus
desiderat
veniam dare
quàm nos
accipere.

me. Et alibi. Petite, & dabitur vobis; quærite & inuenietis; pulsate, & aperietur vobis. Si patres carnales, etiam mali cum sint,auerunt bona dare filiis suis; quanto magis pater noster cœlestis, qui bonus est, bona dabit petentibus se filiis? Si ad Deum accedere propter peccata tua diffidas, propter patris erga filium bonitatem confidas. Confide apud eum, cuius te insignem cernis imagine, & illustrem similitudine: quid veteris de maiestate, cui fiducia datur origine? Otiosa non est apud Deum animæ generosa cognatio, & cognationis testis similitudo: similis similem libenter in societatem admittit, & de ratione naturæ similis similem sibi quærit.

Mediator Dei & hominum Iesus Christus, homo pro hominibus factus, mitem se præbet hominibus. Ne qua tibi desperandi causa superesset, utque tibi homini apud Deum fiduciam præberet: Deus homo factus est, & aduocatus tuus factus est iudex tuus. Non denegabit se petenti, qui ultro sese obtulit non petenti: & quærens eum, inueniet, qui non quærenti dedit, ut inueniret: & pulsanti aperiet, qui stat ad ostium & pulsat incessanter. Eum exhilarat peccatorum conuersio, & veniam desperas tibi conuerso? Plus desiderat veniam dare, quam tu accipere; plus peccata tua remittere, quam tu ea dimittere, & de iis poenitentiam agere. Te magis vult sua pietate saluare, quam tu tuo peccato perire. Tu mori voluisti peccando, ipse verò mortem tuam non vult, te ad poenitentiam expectando.

Stat

Stat cum magna charitate ad tuæ mentis ostium, clamans: Fili, præbe mihi cor tuum, Ipse de se profitetur, Si quis mihi aperuerit, intrabo ad eum. Prouerb. 23.
Apocal. 3.

Si pauper aliquis multum offendisset Regem, & Rex prior vocaret eum ad pacem: maximum esset regis benignitatis argumentum, & cum maiori fiducia pauper veniret ad eum. Et tu ad Deum conuerti pertimescis, qui etiam rogat, ut ad se conuertaris? & qui non solum à conuersis non auertitur, sed etiam ad auersos conuertitur, & ad conuersionem cohortatur? Et quare moriemini, (inquit) domus Israël? reuertimini & venite. Et alibi: Si dimiserit vix uxorem suam, & illa recedens duxerit virum alium, nunquid reuertetur ad eum ultra? nunquid non polluta & contaminata erit mulier illa? Tu autem fornicata es cum amatoribus tuis multis, tamen reuertere ad me, dicit Dominus. Mulieris repudiatæ, & fornicantis similitudinem adducit, ostendens, quod post fornicationem & turpitudinem suam recipi non possit: sed ipsum exemplum quod protulit, vicit: dicens recipi non posse fornicantem mulierem, & tamen se recipere velle fornicantem animam. Ecce, peccatricem animam reuocat, etiam quam inquinatam denuntiat: ad eam recipiendam supernæ pietatis sinus aperitur, nec maculosa eius vita contemnitur. Simile.
Rex pauperem prior
vocans ad
pacem.
Deus auersos reuocat.
Ezech. 18.
Hierem. 3.
Mulier fornicaria.
Anima fornicans recipitur à Deo.

Quæ lingua diuinæ pietatis viscera narrare sufficit? quæ mens tantæ misericordiæ diuitias non obstupescat? Despicitur, & expectat: contemni se videt, & reuocare non cessat. Deus despectus adhuc reuocat.

Misericor-
diæ diuinæ
est, quòd
homo pec-
cans statim
non da-
mnetur,
& consuma-
tur, & per-
eat.

fat. Vltionis sententiam diu suspendit à con-
temnente, vt quandoque exhibeat gratiam re-
missionis in pœnitente. Dominus venire dif-
fert; iam venisset, si vellet: & tamen ad ve-
niendum tardat, ne inueniat, quod in te pu-
niat. Si voluisset tuam damnationem, dum
peccasti, in infernum detrussisset tuam ani-
mam: misericordiæ Dei est, quòd consumptus
non es. Quòd enim Deum non metuis, &
tamen viuas: quòd peccare non desinis, & ta-
men proficias: quid aliud est, nisi quòd mise-
ricors Dominus quem expectando vult corri-
gere, aspiciendo non vult corripere? propter
ea expectat Dominus, vt misereatur tui. Cu-
ius vt & bonitas tuam vincat malitiam, & pa-
tientia cordis tui emolliat obstinationem: in-
star bonæ matris te ad se allicit blandiendo,
quem reuocare non potest comminando: dum
sua abs te beneficia non subtrahit, solem suum
super te, sicut & super alios, oriri facit, & tibi
sicut & aliis necessaria suggerit. O veneran-
da Dei pietas! peccamus, & parcit: delinquimus,
& ignoscit: eum in multis offendimus,
nec tamen sua à nobis beneficia subtrahit. Vn-
de qualis erga iustos sit, demonstrat, cum se er-
ga peccatores talem exhibeat.

Matth. 23.

Notandum
pro diffi-
dente.

In Euangelio etiam lachrymis prosequi-
tur Hierosolymam, quæ pertinacia peccandi
sibi accersebat damnationem. Quoties (in-
quit) volui congregare filios tuos, quemad-
modum gallina congregat pullos suos sub alas,
& noluisti? Plorat clementissimus Dominus,
quòd perditissimos sibi saluare non liceat, &

cu

tu diffidis, quòd tibi conuerso misericordiam exhibeat? Duo in eo sunt ingenitæ mansuetudinis argumenta, scilicet in expectando longanimitas, & in condonando facilitas: quia & patienter expectat delinquentes, clementer recipit pœnitentes: peccata hominum & per patientiam tolerat, & per eorum pœnitentiam relaxat: vt vel serò redeant, & hoc ipsum, quòd expectati sunt, erubescant. Quodocunque conuertuntur, mala obliuiscitur præterita, & bona promittit futura. O maxima Dei patientia, qua parcat contemptus, parcat etiam negatus. Te peccare vidit, & pertulit: prius peccare prohibuerat, & tamen post peccatum ad veniam te expectat.

Misericordia Dei duplex.

Si famulus tuus loquenti tibi superbiret, faciem in terga mitteret: contemptus superbiam eius ferires, & vulnera districtæ animaduersionis infligeres. Sed tu à Deo auersus es, & ad te conuertitur: eum fugis, & te post tergum sequitur: videt, quòd despicitur per suam pœnitentiam, & tamen te adhuc expectat ad pœnitentiam. Cum omni exhortatione, beneficiorum collatione, interna inspiratione: in proprio bono & propria vtilitate Dei voluntatem non vis facere: & quo modo is exaudiet te in die necessitatis pro te supplicantem, cum tu pro teipso eum non audias te rogantem. Quoties enim dixit tibi Dominus, Conuertere ad me, & ad eum non es conuersus? Si tui misereri nollit, eum rogares, vt vellet: nuncautem tui vult misereri, & non vis: te ad pœnitentiam inuitat, & id negligis? Si non
for-

Similitudo.
Famulus
dominum
suum con-
temnens.

Ad contem-
nentem
Dei adhor-
tationem
oratio.

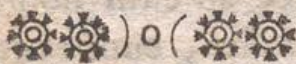
Deus con-
temptus, fe-
rit grauius,

Nota,

Orationis
importuni-
tas.
Importuni-
tas hæc est
commendabi-
lis, ac Deo
accepta.

formidas iustitiam Dei vindicantis, saltem eius erubescere bonitatem te ad se vocantis: & pœnam peccatis tuis debitam qui experiri poteras percussus, saltem erubescere expectatus. Ne quem nunc tranquillam despicias, iratum postea videre non possis: tantò enim grauiori malitia contemnitur, quantò etiam contemptus reuocare non dedignatur. Dum collata vitæ remedia ad culpæ augmentum trahi conspicit: ipsam quam contulit benignitatem, in iudicii conuertit distractionem, vt inde ampliùs feriat, vnde modò ampliùs expectat.

Itaque, frater charissime, dum misericors Dominus te sustinet, dum ad ultionem manum erigere differt: eum postula indulgentiam, qui eius contempsisti legem: liceat veniam petere, cui culpam non licuit contrahere. Pete veniam precibus, quære eam vigiliis & laboribus: fac, quod potes, vt ampliùs possis, & perseuerando accipies, quod petis. Ea misericordi Domino importunitas placet, quæ hominibus odiosa esse solet. Peccatorum venia, precum exoretur instantia, vt Dominum, quem peccata tibi fecerunt iracundum, reddant obsequia digna placatum: & qui à te fuerat peccatis offensus, per pœnitentiam tibi misericors reddatur & pius.

QVOD